

OSLAVUJEME SO SPOLKOM SVÄTÉHO VOJTECHA (5.)

Ahoj, kamaráti!

- Minule sme so svätým Vojtechom cestovali z kráľovského dvora v Libiciach do školy v Magdeburgu.
- To bolo napínavé, Dobromilka. Nebolo isté, či tam Vojtech vôbec dôjde.
- Veru, Svetlúšik. Vojtech niekoľkokrát ušiel, ale napokon si to rozmyslel a v novej kláštornej škole sa mu zapáčilo. Spriatelil sa s arcibiskupom Adalbertom, ktorý bol veľmi múdry a všeličo pozažíval na misijných cestách v Rusku.

18. V kláštornej škole v Magdeburgu ostal Vojtech 9 rokov. Poriadne tam narástol do výšky i v poznaní Boha a túžil stať sa kňazom. V roku 981 sa vrátil do vlasti a v pražskej katedrále slúžil ako diakon. Vnímal, že v jeho vlasti je kresťanstvo len povrchné. Medzi ľuďmi naďalej pretrvávali pohanské zvyky, bezprávie a zloba.

16. Vojtech sa zdokonaľuje v cudzích jazykoch, študuje vedy a umenie, ale pripravuje sa aj na dôležitú udalosť. Vo sviatosti birmovania čochvíľa dostane plnosť darov Ducha Svätého a stane sa dospelým zrelým kresťanom. A už vie, akého birmovného patróna si vyberie.

Moje birmovné meno bude Adalbert. Podľa vzoru arcibiskupa Adalberta. Kiežby som bol aj ja raz taký svätý ako on!

19. Vojtech nad smutnou situáciou svojho národa často premýšľal a rozprával sa o nej s Ježišom.

Pane, českí veľmoži sa medzi sebou zabíjajú, obchoduje sa tu so zajatcami a otrokmi. Rodiny nadržia spolu, klaňajú sa vymysleným bôžikom. Zachráň náš národ. Čo môžem urobiť ja?

17. Sviatosť birmovania Vojtechovi udelil obľúbený arcibiskup. Vtedy ešte Vojtech netušil, že tohto biskupa raz Cirkve vyhlási za svätého - svätého Adalberta Magdeburského.

Vojtech Adalbert, prijmi znak daru Ducha Svätého.

Amen.

I s duchom tvojím.

Pokoj s tebou.

Čo by ste poradili Vojtechovi? Môže jeden človek niečo také ťažké a dôležité zmeniť? Ak áno, ako? O týždeň sa dozvieme, čo Vojtech vymyslel.